

Spm. nr. S 2208

11) Til finansministeren af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse de tal, der ligger til grund for stedtillæg, og hvornår de senest er blevet ajourført?«

Finansministeren (Mogens Lykkesøft):

Jeg skal drage omsorg for, at hr. Aage Brusgaard får de oplysninger, jeg giver her, og nogle supplerende oplysninger i skriftlig form, og jeg går ud fra, at de vil give svar på alle de spørgsmål, der vedrører emnet stedtillæg.

Beregningen af satserne er foretaget på en ret indviklet måde ved en sammenvejning af et lønindeks og et prisindeks, og dertil kommer en skattekorrektion for hver enkelt kommune.

Og så inddeler man kommunerne i en række stedtillægsområder, hvortil der for hvert område vedkommende er knyttet en stedtillægsats, og der er for tiden fem satser.

Det lønindeks, som indgår i denne sammenvejning, er baseret på en undersøgelse fra Dansk Arbejdsgiverforening, og prisindekset bygger på en prisgeografisk undersøgelse fra Danmarks Statistik, der er baseret på en sammenvejning af priserne på varer, transport og husleje.

Der er ikke sket ændringer i det statistiske grundlag for denne ordning siden 1977. Men efter 1977 er der efter forhandlinger med lønmodtagerorganisationerne gennemført nogle ændringer. Bl.a. afskaffede man i 1988 den daværende laveste stedtillægsats.

Aage Brusgaard (FP):

Nu er det sådan, at jeg selv bor på Mors. Men indimellem bor jeg jo også i landets hovedstad, og det, jeg kan konstatere, er, at i de fleste tilfælde er f.eks. sådan noget som tøj og mad betydelig billigere i hovedstadsområdet – selvfølgelig på grund af større konkurrence.

Og hvis vi taler om offentlig trafik, er det jo også betydelig billigere at tage en HT-bus, end det er at tage en rutebil derhjemme – eller i de fleste tilfælde egen bil, fordi der ingen rutebil går.

Og endnu en ting, vi kan inddrage, er kulturtilbudene. De er jo lige uden for døren her i hovedstaden, hvorimod man i de tyndtbefolkede områder ofte må køre mange kilometer for at komme til dem.

Og alt det munder jo ud i, at når stedtillæggene ikke har været reguleret siden 1977, kan jeg

egentlig godt forstå, at der er den forskel på dem, som der er, idet det jo altså er 19 år siden, man sidst regulerede dem.

Min helt klare konstatering og overbevisning er altså, at offentlig trafik og trafik i det hele taget er billigere her i byen end i landområderne, og at mad og tøj er billigere i de store byer end i de små byer, og det fører jo så over til mit næste spørgsmål, S 2209.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2209

12) Til finansministeren af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren overveje, om det kunne være en idé at lave løntillægssystemet helt om, således at man i de tyndtbefolkede områder gav højere løn end i de tætbefolkede områder?«

Skriftlig begrundelse

I tyndtbefolkede områder er der længere til arbejdet, og mange varer såsom beklædning og fødevarer er dyrere, idet konkurrencen er mindre.

Finansministeren (Mogens Lykkesøft):

Jeg kan måske komme med den helt overordnede bemærkning til de kommentarer, som hr. Aage Brusgaard knyttede til afslutningen af det forrige spørgsmål, at der jo ikke findes nogen retfærdige lønforskelle, om man så må sige – i hvert fald ikke efter min opfattelse.

Der er forhandlet lønninger på det private og det offentlige område, og overvejelser om stedtillægssystemets fremtid indgår i øvrigt i det udvalgsarbejde om et nyt lønsystem for de statsansatte, der i øjeblikket er i gang med deltagelse af Finansministeriet som arbejdsgiverparten og CFU, Centralorganisationernes Fællesudvalg, som lønmodtagerparten. Og Kommunerne Landsforening har med sin lønmodtagermodpart, KTO, tilsvarende drøftelser for de kommunalt ansattes vedkommende.

Allerede af den grund finder jeg det ikke hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at kommentere spørgsmålet om eventuelle ændringer, eller i hvilken retning de går.